

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВИДИН

РЕШЕНИЕ № 99

гр. Видин, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Видин, **Четвърти** административен състав
в публично заседание на **седемнадесети май**
през **две хиляди двадесет и трета година** в състав:

Председател: **Биляна Панталеева**

при секретаря **Вержиния Кирилова**

и в присъствието

на прокурора

като разгледа докладваното

от съдия

Биляна Панталеева

Административно дело №

37

по описа за

2023

Година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Делото е образувано по жалба на Сдружение ГД „Боец-България обединена с една цел“ , ЕИК 176949776, със седалище и адрес на управление гр. Видин, ж.к. „Панония“, бл.4, вх.3, ап.157, представлявано от Г.Г., против Решение №07-02-1/13.01.2023г., издадено от Изпълнителния директор на „БУЛГАРГАЗ“ ЕАД-гр. София, в частта, в която е постановен отказ да се предостави поисканата със Заявление рег.№50-00-2581/07.09.2022г. информация, а именно : т.2 и т.4.2 от Раздел I от Решението, съобразно направеното уточнение от жалбоподателя в молба вх.№802/24.02.2023г.

Твърди се от жалбоподателя, че Решението в обжалваната част е незаконосъобразно като издадено в нарушение на материалния закон и целта на закона. Сочи се и нарушение на изискването за форма. Твърди се, че в решението липсва обосновка на твърдяната липса на „надделяващ обществен интерес“ и на обстоятелствата, водещи до нелоялна конкуренция между търговци. В съдебно заседание се излагат обстояйни съображения за незаконосъобразност на решението в обжалваната част. Сочи се, че решението е немотивирано, тъй като не е разгледано всяко от исканията поотделно, не е ясно дали информацията по всяко от исканията е търговска тайна, както и дали дружеството е обявило по някакъв начин някаква информация за търговска тайна. Сочи се, че не е приложим Законът за защита на търговската тайна, на който се позовава дружеството, както и че е налице надделяващ обществен интерес съобразно §.1, т.5 от ДР на ЗДОИ. Сочи се, че в случая не е направена и преценка за предоставяне на частичен достъп, нито е търсено третото лице съобразно изискванията на ЗДОИ. Сочи се, че по отношение на образуваното досъдебно производство не е налице информация които точно документи се съдържат в досъдебното производство, както и че производството е образувано във връзка с друг договор.

Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени отказа на ответника да им предостави поисканата обществена информация в оспорената част и същата да им бъде предоставена. Претендират се и разноските за производството.

Ответникът по жалбата–„Булгаргаз“ЕАД, в писмено становище оспорва жалбата.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление вх. № 50-00-2581 от 07.09.2022 г. за предоставяне на достъп до обществена информация от ГД „БОЕЦ - България обединена с една цел“, е поискано предоставяне на посочената в заявлението обществена информация и документи, а именно: 1.,„всички решения, заповеди и документи, касаещи заявките на България (БУЛГАРГАЗ) за доставка на газ от ГАЗПРОМЕКСПОРТ от 20.04.2022 г. до 07.09.2022 г.“;2.,„всички писма, изпратени от БУЛГАРГАЗ до ГАЗПРОМЕКСПОРТ от 20.04.2022 г. до 07.09.2022 г.“;3.,„всички писма, кореспонденция и документи, изпратени от БУЛГАРГАЗ до доставчици на газ от 20.04.2022 г. до 07.09.2022 г.“;4.,„всички документи и писма, изпратени от БУЛГАРГАЗ за договаряне на слотове за разтоварване на втечен газ от 20.04.2022 г. до 07.09.2022 г.;5.,„всички отговори и оферти, получени от чужди компании на запитванията за свободни слотове за разтоварване на втечен газ“;6.,„информация относно това кой/кои длъжностни лица от БУЛГАРГАЗ преговарят с ГАЗПРОМЕКСПОРТ“;7. „изпращало ли е ежедневно заявки БУЛГАРГАЗ до ГАЗПРОМЕКСПОРТ за доставка на газ по действащия с компанията договор“, като са изискани и заявките от 20.04.2022 г. до 07.09.2022 г.“;8.,„офертите или предложенията от БУЛГАРГАЗ до ГАЗПРОМЕКСПОРТ за подновяване на доставките на газ след 27.04.2022 г. до 07.09.2022 г.;9.,„всички отговори, писма и документи, изпратени от ГАЗПРОМЕКСПОРТ до БУЛГАРГАЗ от 20.04.2022 г. до 07.09.2022г.“. Поискано е информацията да бъде предоставена в писмена форма и в електронен вид на посочения и-мейл.

С Решение № 139/13.12.2022г. , постановено по АД № 207/2022г. , Административен съд Видин е отменил изричния отказ на ответника да предостави поисканата информация по съображения , че не е задължен субект по чл.3 от ЗДОИ, като е прието от съда , че дружеството е задължен субект и преписката е върната за произнасяне съобразно указанията в мотивите на решението с изричен акт за отказ или достъп.

В съответствие с влязлото в сила решение е постановено обжалваното решение , с което на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 17, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация е отказано предоставянето на достъп до исканата обществена информация по т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 8 и т. 9 от Заявлението, а по т.7 от заявлението е отказано предоставянето на достъп до поисканите заявки за посочения период.

След детайлен анализ на приложимите разпоредби е посочено в решението , че исканата информация представлява търговска тайна по смисъла на чл.3 от Закона за защита на търговската тайна/ЗЗТТ/ и §.1,т.9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията/ЗЗК/, поради което предоставянето на достъп на трети лица до търговската кореспонденция на „Булгаргаз“ ЕАД ще доведе до нейното узнаване и използване, създава риск от бъдещо неправомерно разкриване и разпространение на

чужда търговска тайна, което съобразно ЗЗК е форма на нелоялна конкуренция. Прието е, че исканите документи и информация следва да се третират като защитена търговската тайна, тъй като съдържат чувствителна търговска информация, която би могла да навреди на търговските отношения и репутация, както на „Булгаргаз“ и ООО „Газпром экспорт“ като страни по Договора за доставка, така и на всички останали партньори на „Булгаргаз“ - доставчици на природен газ, оператори на терминали на втечен природен газ и др. По отношение на търговската кореспонденцията между „Булгаргаз“ и ООО „Газпром экспорт“ е посочено, че представлява комуникация между страните по сключения Договор за доставка на природен газ/неиндивидуализиран/, по който приложимото право е материалното право на Швейцария, като възникналите между страните спорове във връзка с неговото изпълнение подлежат на разрешаване от арбитраж в съответствие с Регламента на Международната търговска камара и всяко неправомерно разкриване и използване на информация във връзка с сключения договор може да постави „Булгаргаз“ ЕАД под риск от инициране на арбитражно производство от страна на другата страна по него, чийто законни права биха били нарушени, което може да доведе до финансови последици в значителен размер за „Булгаргаз“ ЕАД, което би се отразило негативно както на търговската репутация на дружеството и върху възможността му да изпълнява задълженията си на единствен за страната обществен доставчик на природен газ по издадената му от КЕВР лицензия. Прието е, че исканата със заявлението обществена информация отговаря на описанието § 1, т. 5, буква „г“ от ДР на ЗДОИ, но същата носи всички характеристики на защитена от закона търговска тайна и с оглед разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ не следва да бъде предоставян достъп. Прието е, че не е налице надделяващ обществен интерес. Посочено е също така, че информацията, предмет на заявлението, е предоставена на разследващите органи във връзка с образувано досъдебно производство, поради което е поискано и становището на водещия разследването прокурор.

В съдебното производство е представено Постановление на прокурор в СГП, издадено по реда на чл.198 от НПК, по пр.пр.№13841/24.01.2023г. по описа на СГП, съобразно което е образувано и водено наказателно производство за извършено престъпление по чл.220 от НК, поради което предвид възможността да се попречи на разследването следва да не се предоставя информация от страна на „Булгаргаз“ЕАД, включително и по Закона за достъп до обществена информация, относно договори за доставка на газ и свързаните с тях документи, до приключване на наказателното производство по разследването. Изрично е постановена забрана за разпространяване на горната информация. Видно от писмо на СГП по пр.пр. № 13841/19.04.2023г. СГП осъществява ръководство и надзор по ДП № 66/22г. по описа на НСлС, образувано за престъпление по чл.220,ал.1 от НК, по което са повдигнати и предявени обвинения на няколко лица за престъпления съответно по чл.219 и чл.282 от НК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес да обжалва постановеното решение-заявител, и в срока за обжалване на оспореното решение.

По същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е неправилно .

С влязло в сила решение е прието от съда, че ответникът по делото е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ и дължи произнасяне по подаденото заявление.

Съгласно чл.2,ал.1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон лица.

Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал предоставяне на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във вр. с чл.2,ал.1 ЗДОИ, а именно по повод дейността на задължения субект, която по същество представлява информация по чл.13,ал.2 от ЗДОИ, достъпът до която може да бъде ограничен. Съгласно чл. 13, ал. 4, вр. ал. 2 ЗДОИ обаче достъпът до служебна обществена информация по смисъла на чл.13,ал.2 от ЗДОИ не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, а такъв, съобразно законовата презумпция по §1,т.6 от ДР на ЗДОИ, е налице винаги, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт и повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

В случая по делото са събрани доказателства за надделяващ обществен интерес, както и в интернет пространството са налице множество публикации, сочещи на такъв. Ноторно известни са и предприетите мерки на Министерски съвет в процесния период /създаден Кризисен щаб в енергетиката/, както и предприетите мерки от Народното събрание в непосредствено предходен период /сформирана временна комисия, чийто доклад е наличен в интернет пространството/. Не само не е оборена презумпцията в случая за надделяващ обществен интерес, а и са събрани доказателства за такъв.

Чл. 41 от Конституцията на Република България , международните договори, част от вътрешното право-чл.10 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи,чл.19,т.2 и т.3 от Международния пакт за гражданските и политическите права, и националния закон, както и Решение № 7 от 1996 г. на Конституционния съд по к.д. № 1 от 1996 г. изрично разписват правото на информация като принцип, а неговото ограничаване е предвидено по изключение .

В съответствие с посочените актове чл.7, ал.1 от ЗДОИ не допуска ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

В случая органът не се позовава на хипотезата на „класифицирана информация“, а и няма данни търсената информация да е такава, а се позовава на хипотезата на „друга защитена тайна, предвидена в закон“, допускаща ограничаване на достъпа, за което сочат развитите доводи в решението. Основните мотиви на задължения субект за отказ да се предостави поисканата информация е, че същата е търговска тайна по смисъла на чл.3 от ЗЗТТ и §.1,т.9 от ДР на ЗЗК. Видно от легалните дефиниции на понятията „търговска тайна“ по ЗЗТТ и „производствена и търговска тайна“ по ЗЗК, не се установява по делото от ответника, че посочената информация е търговска тайна, както по смисъла на чл.3 от ЗЗТТ, така и по смисъла на §.1,т.9 от ДР на ЗЗК. Видно от дадените легални дефиниции следва по отношение на съответната търговска информация да са взети съответните мерки за запазването ѝ в тайна от лицето, което има контрол върху информацията/чл.3,т.3 от ЗЗТТ/, респ. следва съответните правоимащи да са взели съответните необходими мерки/§.1,т.9 от ЗЗК/, т.е това следва да е информация, която

изрично е обявена за такава от правоимащото дружество и за чието запазване то е взело необходимите мерки. Липсва законово основание да се приеме, че цялата търговска кореспонденция априори представлява търговска тайна, в каквато насока са изцяло доводите, изложени в обжалвания акт. Твърди се, че са договорени клаузи за конфиденциалност или дори сключени отделни споразумения, но тези доводи не са подкрепени с конкретни факти, нито са приложени конкретни доказателства, нито касаят цялата търговска кореспонденция на дружеството, а доказателствената тежест да установят сочените от тях обстоятелства тежи изцяло върху дружеството, издател на акта. Доказателствената тежест изрично е указана на ответника и със същата ответникът не се е справил.

Единствено по делото са ангажирани доказателства за висящо досъдебно производство, материалите по което не следва да бъдат разгласявани с оглед разпоредбата на чл.198 от НК . Наличието на т.нар. „следствена тайна“ представлява друга защитена тайна, предвидена в закона, основание за отказ, като в този случай нито органът, нито съдът в производството по ЗДОИ може да извършва преценка за надделяващ обществен интерес, като разкриването е изцяло в правомощията на прокурора, но по реда на НПК. Забраната по чл.198 от НПК е императивна. Съобразно чл.198,ал.1 от НПК материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора, като съобразно ал.2 когато е необходимо, органът на досъдебното производство предупреждава срещу подпис лицата, които присъстват при извършване на действията по разследването, че не могат да разгласяват без разрешение материалите по делото, в противен случай носят отговорност по чл. 360 от Наказателния кодекс. Видно от горните разпоредби не могат да бъдат разгласявани само такива материали, които са приобщени към делото по провежданото досъдебното производство. В случая ответникът е посочил, че поисканата информация е предоставена по досъдебното производство като е направил запитване от 13.01.2023г. дали поисканата информация може да бъде предоставена, но по делото не са представени никакви доказателства, че именно всички поискани документи за поискания период са приобщени като доказателство по досъдебното производство-искане от прокурор, съпроводителни писма за изпращането им, дори цитираното запитване към наблюдаващия прокурор, от което да се установи за каква информация е отправено запитването. Действително по делото е приобщено като доказателство прокурорско постановление, забраняващо да се предоставя информация във връзка с приложените договори за доставка на газ и свързаните с тях документи /каквито биха могли да бъдат поисканите документи по т.2,т.7,т.8 и т.9 от заявлението/, но от прокурорското постановление не следва забрана да се предоставя кореспонденция с лица, с които не е сключен договор за доставка на газ /каквито могат да се съдържат в искането по т.3,т.4,т.5 /, освен ако и тези документи не са приобщени към досъдебното производство.

Предвид гореизложеното съдът намира, че решението в обжалваната част е изцяло незаконосъобразно . Изложените са само теоретични мотиви относно приложимите правни разпоредби, но същите не са подкрепени с нито едно фактическо установяване, не е изложен нито един факт, още по-малко са приложени доказателства, обосноваващи крайния извод на ответника . Решението е постановено при пълна липса на фактически основания за издаването му, което възпрепятства съда да извърши каквато и да е проверка на изложени факти и обстоятелства, тъй като такива не са изложени. Мотивите на административният акт имат съществено значение, както с оглед упражняване правото на защита на заявителя, така и за съда, за да се произнесе по наведените в конкретния спор доводи. Възпроизвеждането на съдържанието на правните

разпоредби и техният анализ без да е подведен към конкретни фактически установявания, не представлява мотивиране на административния акт. Не е задължение на съда да установява съдържанието на поисканите документи за пръв път в съдебното производство и да извършва преценка на всеки от тях относно приложимостта на ЗДОИ, още по-малко следва да направи това чрез приобщаване на цялата информация в случай, че се установи необходимост от предоставянето на изискваната обществена информация във формата на частичен достъп, което именно се установява в настоящето производство.

Предвид горното жалбата е изцяло основателна. Решението в обжалваната част е изцяло незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон, при неспазване на изискванията за форма-липса на фактически съображения за постановяването му, в нарушение на административно-производствените правила – при липса на поискано съгласие на третите лица при засягане на интересите им, при неизясняване на относимите факти и обстоятелства, в нарушение на преследваната от ЗДОИ цел-основание за неговата отмяна по чл.146,т.2,т.3,т.4 и т.5 от АПК .

С оглед гореизложеното и установеното наличие на отменителните основания, посочени по-горе, съдът на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК следва да отмени оспорения отказ и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК да изпрати преписката на задължения субект за ново произнасяне при обсъждане на всички конкретни и относими факти към приложимите норми по всяко едно от направените искания.

Видно от разпоредбата на чл.37 от ЗДОИ, съдържаща основанията за отказ, същата не дава възможност за пълен отказ от предоставяне на поисканите документи, а следва да бъде постановен достъп съобразно чл.37,ал.2 от ЗДОИ . В този смисъл са изрично законовите разпоредби. Сроковете за произнасяне са законово определени в чл.28 и сл. от ЗДОИ съобразно действията, които задълженото лице следва да извърши, поради което не следва да бъде определян от съда.

От жалбоподателя е направено искане да се наложи санкция на изпълнителния директор на ответното дружество за неизпълнение на задължителните указания на съда, но горното не може да бъде направено в настоящето производство, тъй като е предвиден различен процесуален ред в АПК.

Във връзка с направеното искане следва да бъде посочено, че липсва основание за съда при осъществяване на съдебния контрол върху процесното решение да приложи разпоредбата на чл.177,ал.2 от АПК, тъй като именно в изпълнение на указанията на съда е постановено обжалваното решение, в което са обсъдени приложимите разпоредби. Обстоятелството, че същите не са приложени правилно и че направените правни изводи са останали недоказани като неподкрепени нито с фактически установявания, нито с доказателства, не влече нищожност на обжалваното решение, а неговата незаконосъобразност във формата на унищожаемост, основание за отмяна на решението съобразно изложените по-горе съображения.

С оглед изхода на делото на основание чл.143 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените за производството разноски в размер на 1010лв, от които 10 лв, заплатени за държавна такса по делото, и 1000 лв, заплатени за адвокатско възнаграждение за защита по делото съобразно представения договор за правна помощ, удостоверяващ изплащането на договореното възнаграждение.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд-Видин

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №07-02-1/13.01.2023г. на „БУЛГАРГАЗ“ЕАД в обжалваната част- т.2 и т.4.2 от Раздел I от Решението, в които е постановен отказ да се предостави поисканата със Заявление рег.№50-00-2581/07.09.2022г. информация в т.2,т.3,т.4,т.5,т.8,т.9 и т.7-относно предоставяне на достъп до поисканите заявки.

ИЗПРАЩА преписката на „БУЛГАРГАЗ“ЕАД за произнасяне по Заявление рег.№50-00-2581/07.09.2022г., подадено от Сдружение ГД „Боец-България обединена с една цел“ в частта относно т.2,т.3,т.4,т.5 ,т.8, т.9 и т.7-относно предоставяне на достъп до поисканите заявки, от Заявлението, съобразно дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, в законоустановените срокове за това, считано от получаване на препис от настоящето решение.

ОСЪЖДА „БУЛГАРГАЗ“ЕАД-гр. София, да заплати на Сдружение ГД „Боец-България обединена с една цел“, представлявано от Г.Б.Г., със седалище и адрес на управление гр. Видин, разноски по делото в размер на 1010 лв, направени за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: